Р Е Ш Е Н И Е
№ 3503

гр. София, 26.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 24 състав,** в публично заседание на 12.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **8517** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 54, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на Г. И. Г., А. И. А. и И. И. А. от [населено място] срещу заповед № КД-14-57/23.04.2013г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт в частта относно границата между имот с идентификатор 14831.6501.638 и имот с идентификатор 14831.6501.1031, като издаден при нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правните норми. Твърди се, че процесната граница не отговаря на действителното положение на границата между имотите, както и на влязлото в сила решение № 4323/24.07.2012 г. на Административен съд – София град /АССГ/, Второ отделение, 23-ти състав, постановено по адм. дело № 8449/2011 г. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени заповедта, както и присъди направените по делото разноски.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА АГЕНЦИЯТА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР /АГКК/ - редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния

представител на жалбоподателите.

Заинтересованите страни – М. И. Г., М. И. С. и Б. Л. П. – редовно призовани, поддържат жалбата и считат същата за основателна.

Заинтересованата страна – РАЙОН „П.“, СТОЛИЧНА ОБЩИНА – редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление рег. № 94-742/07.12.2012 г. Г. И. Г., А. И. А. и И. И. А. по съществото си са поискали изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на район „П.” във връзка с влязло в сила на 25.08.2012 г. решение № 4323/24.07.2012 г. на АССГ, постановено по адм. дело № 8449/2011 г. С цитираното съдебно решение по жалба на Г. Г., А. А. и И. А. е отменена заповед № РД-18-37/04.07.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК, с която са одобрени кадастрална карта и кадастрални регистри за землището на [населено място], район „П.“, в частта й относно границата между имот с идентификатор 14831.6501.638 и имот с идентификатор 14831.6501.1031. В мотивите на съдебното решение е посочено, че по делото е установено по несъмнен и категоричен начин, че нанесената по одобрената кадастрална карта граница на поземлен имот с идентификатор 14831.6501.638 с поземлен имот с идентификатор 14831.6501.1031 не е съответна на границата, материализирана на място. Съдът е указал изрично на административния орган в мотивите си, че в процесния случай следва да бъде спазен приоритетно установения критерий в чл. 14 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /Наредба № 3/, а именно – съществуващите на място материализирани граници.

Във връзка с така подаденото заявление и влязло в сила решение № 4323/24.07.2012 г. на АССГ със заповед № КД-14-57/23.04.2013 г. на изпълнителния директор на АГКК е одобрено изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], район „П.“, Столична община, одобрени със заповед № РД-18-37/04.07.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК, изразяващо се в променя на границата между имот с идентификатор 14831.6501.638, имот с идентификатор 14831.6501.1031 и имот с идентификатор 14831.6501.2035. В заповедта е посочено, че преди промяната площта на имот с идентификатор14831.6501.638 е 912 кв. м., като след промяната тази площ е 975 кв. м., а площта на имот с идентификатор 14831.6501.1031 преди промяната е 537 кв. м., като с промяната тази площ е 483 кв. м. По делото са приложени и приети като доказателства и: Акт № 623/04.04.2013 г. за непълноти и грешки в поземлен имот с идентификатор 14831.6501.638; скица-проект № 21159/04.04.2013 г. за изменение на кадастрален план и кадастрални регистри за имоти с идентификатори 14831.6501.638, 14831.6501.1031 и 14831.6501.2035; обяснителна записка от 17.01.2013 г. за създаване на проект за нанасяне на нови имотни граници на имот с идентификатор 14831.6501.638 и скица-проект на ГД „П.“ за имота; скица № 50980/23.08.2013 г. на имот с идентификатор 14831.6501.1031; скица № 50982/23.08.2013 г. на имот с идентификатор 14831.6501.2035; скица № 50983/23.08.2013 г. на имот с идентификатор 14831.6501.638; комбинирана скица за пълна или частична идентичност на парцели I-4, II-4, III-4, IV-4, V-4 и VI-4 от кв. 12;

съдебно-техническа експертиза на вещото лице Р. П. с приложена към нея комбинирана скица, приети по адм. дело № 8449/2011 г. по описа на АССГ; нотариален акт № 10, том V, рег. № 12013, дело № 733/2007 г.

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната и приета съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице В. Д. процесната имотна граница между имоти с идентификатори 14831.6501.638 и 14831.6501.1031 на място представлява временна ограда, изградена от стоманобетонови колове и поцинкована мрежа, която на комбинираната скица към експертизата е повдигната със зелен цвят и е обозначена по цифри 6 и 7. Вещото лице е констатирало, че одобреното с процесната заповед изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри в частта относно границата между имот с идентификатор 14831.6501.638 и имот с идентификатор 14831.6501.1031 не съответства с материализираната на място граница, а именно изградената на място ограда. Разпитано в съдебно заседание вещото лице отново е потвърдило несъответствието на материализираната на място граница с тази, нанесена в кадастралната карта с оспорената заповед, както и е заявило, че по експертизата на вещото лице Р. П. границата по т. 1 до т. 11 съответства частично на нанесената в скица-проект от 2013 г. граница от т. 1 до т. 4, но не изцяло.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол и е подадена в преклузивния срок за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 54, ал. 2 от ЗКИР, от легитимирани лица с правен интерес.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е основателна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – изпълнителният директор на АГКК във връзка с предоставените му с чл. 54, ал. 1 от ЗКИР правомощия, както и в предписаната от закона форма. При издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да обосноват нейната отмяна.

Настоящата съдебна инстанция намира обаче, че процесната заповед е издадена в противоречие с приложимите материално-правни норми и наведените в този смисъл доводи на жалбоподателите за незаконосъобразност се явяват основателни. Процесната заповед е издадена на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, съгласно който одобрените кадастрална карта и кадастрални регистри могат да се изменят когато са одобрени при нарушение на закона. Тази процедурата касае изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри при констатирана незаконосъобразност, поради нарушение на закона, при тяхното първоначално одобряване със заповед № РД-18-37/04.07.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК. Така визираното в заповедта правно основание е съобразено с влязлото в сила съдебно решение № 4323/24.07.2012 г. на АССГ, постановено по адм. дело № 8449/2011 г., с което заповед № РД-18-37/04.07.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК е отменена в частта ѝ относно границата между имот с идентификатор 14831.6501.638 и имот с идентификатор 14831.6501.1031 и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените в мотивите на решението указания по прилагане и тълкуване на закона. В този случай, за да бъде

законосъобразна оспорената в настоящото производство заповед, то одобреното с нея изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри следва да съответства на влязлото в сила съдебно решение. В процесния случай в мотивите на влязлото в сила съдебно решение е посочено, че нанесената по одобрената кадастрална карта граница на поземлен имот с идентификатор 14831.6501.638 с поземлен имот с идентификатор 14831.6501.1031 не е съответна на границата, материализирана на място, както и че в процесния случай следва да бъде спазен приоритетно установения критерий в чл. 14 от Наредба № 3, а именно – съществуващите на място материализирани граници. Дадените в тази насока указания на съда, изложени в мотивите на решението, са задължителни за административния орган, на когото преписката е върната за ново произнасяне в частта относно границата между имот с идентификатор 14831.6501.638 и имот с идентификатор 14831.6501.1031. От приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира, като компетентно и обективно изготвена, безспорно се установява по делото, че оспореният в настоящото производство административен акт не съответства на указанията, дадени в мотивите на задължителното за органа съдебно решение № 4323/24.07.2012 г. на АССГ, постановено по адм. дело № 8449/2011 г. Съгласно заключението на вещото лице, както и видно от приложената към него комбинирана скица, процесната имотна граница между имоти с идентификатори 14831.6501.638 и 14831.6501.1031 на място представлява временна ограда, изградена от стоманобетонови колове и поцинкована мрежа /повдигната със зелен цвят и е обозначена по цифри 6 и 7 на скицата/. Вещото лице е констатирало, че одобреното с процесната заповед изменение на кадастралната карта в частта относно границата между имот с идентификатор 14831.6501.638 и имот с идентификатор 14831.6501.1031 не съответства с материализираната на място граница, а именно изградената на място ограда. В тази връзка следва да се има предвид, че обстоятелството дали процесната граница съответства на експертизата на вещото лице Р. П., приета по адм. дело № 8449/2011 г., е неотносимо към предмета на спора, тъй като в мотивите на решение № 4323/24.07.2012 г. съдът не е указал на административния орган да съобрази и изготви акта си въз основа на приетата по делото експертиза, а изрично му е указал да съобрази съществуващите на място материализирани граници, нещо което безспорно в настоящото производство се установява, че административният орган не е спазил.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че така подадената жалба се явява доказана и основателна и като такава следва да бъде уважена.

С оглед изхода на спора и доколкото в настоящото производство от жалбоподателите е направено искане за присъждане на разноските по делото, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати направените по делото от жалбоподателите разноски общо в размер на 2 178 лева, представляващи внесена държавна такса в размер на 30 лева, внесен депозит за вещо лице в размер на 150 лева и изплатено адвокатско възнаграждение в размер на по 666 лева за всеки един от тримата жалбоподатели. По отношение размерът на адвокатското възнаграждение съдът намира направеното възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК от процесуалния представител на ответника за неоснователно, тъй като адвокатското възнаграждение в размер на 666 лева за всеки един от жалбоподателите не е прекомерно с оглед на фактическата и правна сложност на делото, както и същото съответства на определеното в чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за дела

по ЗКИР възнаграждение за процесуално представителство и защита.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Г. И. Г., А. И. А. и И. И. А. от [населено място] заповед № КД-14-57/23.04.2013г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, като незаконосъобразна.
ВРЪЩА преписката на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър за ново произнасяне, съобразно дадените от съда указания в мотивите на настоящото решение.
ОСЪЖДА АГЕНЦИЯТА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР да заплати на Г. И. Г. с ЕГН [ЕГН], А. И. А. с ЕГН [ЕГН] и И. И. А. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на общо 2 178 /две хиляди сто седемдесет и осем/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: